Pika'nın Kış Partisi

Aysel Banu YAVUZAL

Pika'nın Kış Partisi

Aysel Banu YAVUZAL

Yüksek, kayalık bir dağda, rüzgârın gri taşlar arasında mırıldandığı yerde, Pip adında küçük bir pika yaşardı. Pip yuvarlak ve tombuldu; yumuşak, kum kahverengisi tüyleri ve krem rengi bir karnı vardı. Minicik, kırmızı, örgü bir atkı takar, tohum ve meyveler için kahverengi bir çanta taşırdı. Her sabah Pip sıcacık kaya yuvasından dışarı bakar ve serin havayı koklardı. Kış yakında geliyordu.

Pip kışın derin kar ve soğuk geceler getirdiğini biliyordu. Büyük bir planı vardı: kayaların arasında yiyecek, müzik ve arkadaşlarla bir kış partisi. Ama yapılacak çok şey vardı! Pip çantasını tek tek tohum ve meyvelerle doldurdu. Çalışırken minik yuvarlak kulakları seğirdi. "Yardıma ihtiyacım var," dedi. "Bir parti tek küçük pikaya göre çok büyük."

Tam o sırada yakına bir dağ ispinozu kondu. Adı Lark'tı. Gri-kahverengi bir sırtı, soluk şeftali rengi bir göğsü ve boynunda küçük mavi bir fiyonk vardı. Gagasında örme bir yosun sepeti taşıyordu. "Merhaba, Pip!" diye cıvıldadı. "Meşgul görünüyorsun." Pip gülümsedi. "Bir kış partisi planlıyorum ama tek başıma yapamam." Lark'ın parlak siyah gözleri ışıldadı. "Ben yardım edebilirim!"

Lark, "Çok fazla tohum taşıyamam ama sıcak şarkılar söyleyebilir ve yumuşak yosun bulabilirim," dedi. Pip başını salladı. "Bu harika! Sen partiyi sıcacık yap, ben de yiyecek sepetini doldurayım." Böylece işi paylaştılar. Pip meyve ve tohum toplarken, Lark kayadan kayaya uçup tatlı bir melodi söyledi. Onun şarkısı soğuk dağı biraz daha sıcak hissettirdi.

Her gün Pip kayalık yollarda koşturdu, çantası giderek doldu. Çalıların altında minik tohumlar, alçak bitkilerde parlak kırmızı meyveler buldu. Kısa bıyıkları sevinçle seğirdi. "Bu bir ziyafet olacak!" dedi. Bazen dinlenmek için durdu, çok çalıştığı için gurur duydu. Ama her zaman sonrası için biraz meyve ayırmayı hatırladı.

Lark dağın içinde kanat çırparak örme sepetine yumuşak yeşil yosun topladı. Küçük bir mağarayı bununla kapladı, sıcacık bir köşe yaptı. Çalışırken güneş ve bahar hakkında şarkılar söyledi. Sesi kayalardan yankılandı ve Pip'in içi hafifledi. "Şarkıların işi daha hızlı yaptırıyor," diye seslendi Pip. Lark mutlulukla cıvıldadı. "Senin meyvelerin de karnımı guruldattıyor!"

Bir öğleden sonra serin bir rüzgâr esti. "Kar geliyor," dedi Pip, gri gökyüzüne bakarak. "Yakında bitirmeliyiz." Lark başını salladı. "Devam etmemiz için ekstra sıcak bir şarkı söyleyeceğim." Parlak bir ezgi söyledi ve Pip son tohumları toplamak için acele etti. Birlikte küçük mağarayı yiyecek ve yumuşak yosunla doldurdular. Mükemmel bir parti odası gibi görünüyordu.

O akşam ilk kar taneleri düşmeye başladı. Pip ve Lark sıcacık mağaralarının girişinde oturup beyaz tanelerin dönüşünü izlediler. "Arkadaşlarımız yarın gelecek," dedi Pip. "Bizi bulabilecekler mi?" Lark gülümsedi. "Şarkılarım onlara yol gösterecek." Karlı havaya karşılama ezgisi söyledi. Dağ sessiz ve huzurlu görünüyordu, bir rüya gibi.

Ertesi sabah her yer beyazdı. Kar derindi ama Pip'in mağaraya giden yolu açıktı. Küçük ayaklarıyla karı bastırmıştı. "Bir patika yaptım!" dedi gururla. Lark yukarıda uçup arkadaşlar duysun diye şarkı söyledi. Kısa süre sonra bir fare, ardından bir sincap ve hatta utangaç bir tavşan göründü. Müziği ve patikayı izleyerek sıcacık mağaraya geldiler.

İçeride mağara yosunla sıcak ve aydınlıktı. Pip meyvelerini ve tohumlarını paylaştı. "Dilediğiniz kadar yiyin!" dedi. Lark mutlu şarkılar söyledi ve herkes alkışladı. Fare komik bir hikâye anlattı, tavşan da komik bir dans yaptı. Küçük mağara kahkahalarla doldu. Dışarıda kar yavaşça yağıyordu ama içeride herkes kendini güvende ve neşeli hissediyordu.

Sonra rüzgâr güçlendi. "Eyvah," dedi tavşan. "Kar girişte birikiyor!" Herkes endişelendi. Ama Pip'in bir fikri vardı. "Lark, en sıcak şarkını söyle. Belki kar durur!" Lark tüm kalbiyle şarkı söyledi. Sesi güneş gibiydi. Yavaşça rüzgâr dindi ve kar durdu. Arkadaşlar sevinçle bağırdı!

Pip ve Lark birbirlerine gülümsedi. "Bunu birlikte başardık," dedi Pip. "Şarkıların bizi sıcak ve cesur tuttu." Lark başını salladı. "Senin yiyeceklerin de karnımızı doyurdu." Farklı yeteneklerinin partiyi mükemmel yaptığını anladılar. Herkes karı temizlemeye yardım etti ve mağara yeniden sıcacık oldu. Parti daha çok şarkı ve hikâyeyle devam etti.

Gece ilerledikçe arkadaşlar son meyveleri paylaştı. "Bu şimdiye kadarki en güzel kış partisi," dedi fare. "Ve en sıcak olanı," diye ekledi sincap. Pip ve Lark mutlu hissetti. İyi hazırlanmışlardı ve dostlukları dağı bir yuva gibi hissettirdi. "Bunu her kış yapalım," dedi Lark. Herkes cıvıldayıp sevinçle aynı fikirde oldu.

Sabah olunca konuklar Pip ve Lark'a teşekkür ederek evlerine gitti. "İyiliğiniz bizi güvende hissettirdi," dedi tavşan. Pip ve Lark el sallayarak vedalaştı. Sonra birlikte oturup karlı dağda gün doğumunu izlediler. "Arkadaşların olduğunda kış korkutucu değil," dedi Pip. Lark yumuşak bir teşekkür şarkısı söyledi. Her zaman birbirlerine yardım edeceklerini biliyorlardı.

Sıcacık mağaralarına dönen Pip ve Lark dinlendi. Yeteneklerini iyi kullanmışlardı: Pip'in çok çalışması ve Lark'ın sıcak kalbi. Dağ sessiz ve beyazdı ama küçük kaya yuvaları mutlu anılarla doluydu. "Arkadaş olduğumuz için mutluyum," dedi Pip. Lark başını salladı. "Ben de. İyi arkadaşlar en soğuk günleri bile sıcacık yapar."

Böylece pika ile ispinoz, birlikte çalışmanın ve iyi kalpli olmanın kışı güvenli ve neşeli hissettirdiğini gösterdi. Biraz hazırlık ve bolca dostlukla en soğuk dağ bile sıcacık bir yuvaya dönüşebilir. Ondan sonraki her kış başka bir parti planladılar ve herkes her zaman hoş karşılandı.